

2010

GÖTA KANALEN

2010

Göta Kanalen med Aurora

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Forord

Denne dagbog er skrevet af Rita under vor sommertogt med Aurora gennem Göta Kanalen i Sverige. Beskrivelsen er suppleret med fotos og opsat som rejsebeskrivelse af Mogens.

De personlige oplevelser og det at leve i nuet er forsøgt gengivet med henblik på at andre kan finde inspiration i at læse rejsebeskrivelsen.

Ligeledes har vi suppleret med fakta og henvisninger.

Udover de 'få' fotos der er medtaget i denne rejsebeskrivelse, har vi samlet nogle som kan ses på vor hjemmeside Vi har også udarbejdet en kort videofilm. Den kan også ses via hjemmesiden.

Det supplerende materiale kan ses på:

<http://livsnyderne.nu/Sejlerferier>

Auroras 1. Sommertogt August 2010

1. dag fredag d. 30. juli 2010

Afgang Kerteminde kl. 16.30.

Hvor skønt at Aurora er flydende og sejlklar.

Nu er den proppet til bristepunktet med alskens gode sager, to nye foldecykler og sol tøj og varmt tøj. Hele juli har solen skinnet med temperaturer omkring 25° C. Badevandet har været nærmest lunt, og så i går blev det nærmest helt efterårsagtigt med overskyet himmel, regn og blæst og blot lidt lysere er det i dag. Vi satser på sol i Sverige. Nu skønt at se frem til 4 ugers ferie.

2. dag lørdag d. 31. juli 2010

Overnatning på Omø, hvor Mogens og også Ann pr. sms mindedes Marka's første besværlige sejltur.

Sol på agterdækket til morgenkaffen, og kl. 8.45 stak vi afsted mod Fejø, Femø og målet er ind i Bøgestrømmen.

Bøgestrømmen er et snævert og snoet løb. Mange sejlere fravælger Bøgestrømmen grundet det snævre løb, og man skal da også være meget opmærksom og følge de røde og grønne

Det er tørvejr, småskyet, diset med sol og en del blæst. Pænt store bølger, og vi ruller en del. Ikke den mest behagelige sejlads, men vi må afsted. Har jo en aftale om at hente Astrid og Oscar i morgen middag i nærheden af Øresundsbroen.

Så vi ruller videre – hele dagen.

sideafmærkninger meget nøje. Det er dog det hele værd. Det er en utrolig smuk sejlads gennem Bøgestrømmen, og man skal ikke snyde sig selv for den, fordi man tror det er besværligt at sejle gennem den.

Ind under Storstrømsbroen, Farøbroen, og endelig Mønbroen. Vi holdt frokostpause ved en ankerbøje ved Tærø! Dejlig badetur og så af med toppen og resten af dagen sad vi på toppen, havde vinden med os, og solen på os. Det var bare skønt, skønt. Vinden tog lidt af hen på eftermiddagen, mens vi sejlede gennem den smukke 'Bøgestrømmen' og henad kl. 19.00 landede vi i Bøgeskov Havn, syd for Køge.

3. dag søndag d. 1. august 2010

Morgenbrusebad på badebroen, og nu sol på toppen og store, rullende sidelæns bølger! På vej mod Kastrup tværs over Køge Bugt. Det er garanteret 'Bornholmerbølger'. Husker dem ganske tydeligt. Lad os komme op og sejle i læ af Sverige!

Vi fik masser af sol på turen til Kastrup Strandpark, hvor vi samlede Oscar og Astrid op og så Nanna for første gang. Den er lidt rund, men har et sødt ansigt!! Vi fik også besøg af Martin og Sara og sagde Farvel og god tur til Hawaii til Martin.

Ca. kl. 15.00 gled vi ud fra kajen, fyrede op under Aurora og skød 18 knob med kurs mod Hven. Fik en ordentlig regnskylle undervejs, men gled ind i Kyrkebacken's lille idylliske havn i solskin ca. kl. 16.15. Og det blev den skønneste solrige aften.

Hven er en svensk ø, der ligger i Øresund, midt mellem Danmark og Sverige. Øen er cirka 4,5 kilometer lang og op til 2,4 kilometer bred, og den har et areal på 7,5 kvadratkilometer, og en max længde på 4 km.

Og så kan der lejes gule cykler og tandems på øen, og foretages en cykeltur rundt i den enestående smukke natur med bølgende marker og stejle skrænter ned mod havet. Det er en fantastisk oplevelse og undervejs stødes på Hvens lokale producenter af whisky og gedeost og andet

Det var her på den forhenværende danske ø, Tycho Brahe (1546-1601) foretog sine utrolige observationer i sit observatorie Stjerneborg, som han lod bygge i 1584. Det blev anlagt delvist under jorden, for at vind og vejr ikke skulle rykke i bygningen og dermed forstyrre de præcise instrumenter. I 2002 åbnede det delvis rekonstruerede Stjerneborg for besøgende.

Det var særdeles interessant og informativt at besøge Stjerneborg og blive lidt klogere på sol, måne og stjerner som Tycho Brahe præsenterede det.

På Aurora har vi har snakket om sølvmåger og sildemåger og ænder, og fodret med brød og kogt pasta. Det var vist særligt sjovt at fodre med pasta.

Aftensmad var pasta og små deller, agurker og gulerødder. Begge børn spiste med god appetit.

Nu er kl. 20.00, og der er ro i gæstekahytten efter en gang '*Jesper Brækjern*' og lidt smådiskussioner frem og tilbage, om forhængen skulle være trukket for eller ej!

Mogens og Astrid har lagt planer for i morgen, noget med at puste gummibåden op og ligge for svaj og bade.

4. dag mandag d. 2. august 2010

Morgensol, bad på badebroen kl. 6.15. Oscar og Astrid sov stadig.

I smukt vejr sejler vi forbi Kronborg op langs det 8 km lange bjerg Kullen, der gemmer på mere end 20 grotter. Kullen Fyr, Sveriges højest beliggende fyr, rejser sig 78,5 meter over havet og kan ses på mange sømils afstand.

Vi spiser frokost i hyggelige Mölle og runder sidenhen Kullen, sejler over Skælderviken, forbi Hallands Väderö og henover Laholmsbukten og solen skinner stadig. Oscar spiller DS – Astrid leger med sine 'diamanter' og hopper lidt rundt i sengen. Kl. er 15.30 og vi trænger snart til at komme i land og bruge noget krudt.

Vi lagde til i lille Skallkroken havn. Ren idyl og flinke mennesker. 'Vacker bot' lød det og så fortalte havnemesteren, at han havde siddet i bestyrelsen for Storebro og så godt kendte denne bådtype.

Gummibåden pumpes op, og vi bader alle sammen fra badebroen. Det krævede lige lidt overvindelse af komme i vandet med redningsvest på. Astrid fik rigtig smag for det og plaskede længe i vandet, mens hun holdt i badesnoeren.

5. dag tirsdag d. 3. august 2010

Det blev så dagen, der startede med, at jeg sagde OK til Astrid m.h.t til at lave 'bummelum' på toilettet!!! Det gør jeg aldrig mere. Hele toilettet flød omtrent over med, ja, rigtigt, 'bummelummer' i opblødt tilstand, og det lige midt i morgenkaffen! Jeg blev ikke populær hos Mogens! Sikke noget LORT rent ud sagt! Han måtte skovle det op i en spand og rense ud! Føj, jeg gør det aldrig mere!

Så humør temperaturen var lidt lav, og den steg ikke, da 'v' også manglede cerutter, og der ikke var noget sted at handle.

Nå, men afsted kom vi i fint vejr, men store rullende, kvalmende bølger. Oscar klarede sig med frisk luft, men Astrid blev søsyg og måtte ofre til de store havguder 3-4 gange. Hun var rigtig dårlig. Faldt endelig i søvn, mens hun sad hos mig på agterdækket i den friske luft.

Men elendighederne fortsatte. Så begyndte den ny renoverede motor at hyle med motoralarm, at den var kørt varm, og det skete et par gange, samtidig med den tabte olietryk. Rigtig træls. Vi lagde til i Träslövs Lage i herligt solskinsvejr, og nu var børnene 'fit for fight' igen heldigvis.

Først guffede de risengrød og en stor is - 'Knäckglass', som de lærte af sige.

Vi ville til Varberg at finde en Volvo reparatør og nappede endnu en times sejlad. Vi sad alle på toppen i sol og frisk luft, og ingen blev dårlige.

I Varberg mente værkstedet ikke, at de havde tid at kigge på motoren før om en uges tid! Mogens brugte alle sine talegaver, og måske kommer der én i morgen tidlig.

Mogens havde kontakt til Bådkommissæren, og gennem samtaler med dem blev han enig med sig selv om at fylde den ene beholder til køler vædske op med vand. Alt, der var i samme stuverum var blevet snasket ind i køler vædske.

Helt tydeligt manglede motoren køler vædske, men lavt olietryk, hvorfor det? Og så var der 'kliklyden', der fortsatte i en uendelighed efter motoren var slukket. Den var ved at drive os til vanvid. Alle el-paneler blev pillet af, alt blev checket. Hvor i alverden kom den kliklyd fra, og hvad betød det?

Ved en tilfældighed opdagede Mogens, at bådens gamle Nokia telefon ikke sad korrekt i sin holder, og voila, da den blev sat på plads, holdt 'kliklyden' op! Jeg må nok sige, at mit 'bæger' var tæt på at flyde over.

Børnene fik 'morgenmad' til aftensmad, en sejltur i gummiåden og chokoladekiks og vingummi, som kompensation for trængslerne i dag. Astrid var igen ude at bade med redningsvesten på. Det blev en dejlig aften, og der faldt ro på Aurora. Og Mogens fandt cerutter på campingpladsen.

(Leif har fået besked i dag, tænker sådan på ham!)

6. dag onsdag d. 4. august 2010

Dér blev vi overrasket! Der kom en mekaniker fra Eliassons Bådeværft. Der blev målt olietryk og konfereret med Bådkommissæren, der konfererede med Volvo: Det skulle være OK at sejle videre, og Bådkommissæren skulle nok betale denne regning, og ville også gerne lige checke motoren, når vi kom hjem. Imens var Oscar, Astrid og jeg ude at gå på klipper, og blev nødt til at købe en stor is, for vi kunne ikke købe pommes frites, og vi kunne ikke komme ind i båden og spise rugbrød! Solen skinnede og det var dejligt.

Så sejlede vi da videre mod Göteborg, men bølgerne var store og rullende. Astrid sov fra det hele. Lå godt i den friske luft på agterdækket. Oscar blev mere og mere utilpas og måtte ofre morgenmad, cacao mælk, is og alt. Det var ikke så rart for ham. For at sidde godt fast, blev han stablet op med puder i en af stolene, som jeg tøjrede med et reb, så den ikke hele tiden rutsjede. Efter 2 timer blev vi enige om, at det var NOK, og lagde til i lille hyggelige Gottskär. Og da vi først fik fast grund under fødderne, blev vi hurtigt friske igen og kunne gå på restaurant og spise burger og fritter.

Som afslutning på dagen raflede vi på livet løs.

Det blev også dagen, hvor vi hørte udelukkende godt nyt fra Leif og Beate.

7. dag torsdag d. 5. august 2010

Sort himmel! Skulle dog klare op til hen på eftermiddagen, måske vi kan smutte indenskærs til Göteborg.

Nja, det blæste lidt og solen skinnede. Vi gik tur, hoppede på sten, spiste is og fik søsygetabletter af en anden dansk båd, der følte med os. $\frac{1}{2}$ til Oscar og $\frac{1}{4}$ til Astrid, og dernæst sejlede vi til Donsø, en af øerne i Göteborgs skærgård. Det vippede ganske lidt, og snart blev børnene trætte, og vi lavede en god seng på gulvet. De vågnede først igen, da vi lå på Donsø.

Her mødes mange sejlere og tanker brændstof inden turen går mod Göteborg. Vi tanker også og TÆNK, så ville den ene motor ikke starte før ved 4-5-6 forsøg. - På Donsø lå vi udenpå, ligesom rigtig mange andre.

8. dag fredag d. 6. august 2010

Tidligt morgen hurtig afgang mod Göteborg på Göta elvens spejlblanke vand. Snoede os forbi små øer og skær. Det var meget smukt, og kl. 12.00 lagde vi til udenfor Operaen, inde midt i Göteborg. Hele storbyen kom os overvældende i møde, da vi gik op for at finde Lone og Jacob, der kørte rundt for at finde os.

Det blev også en smuk tur. Helt tæt inde under Bohus fæstningen kunne vi sejle, man skulle ikke tro det muligt. Bohus fæstningen er en fæstningsruin, beliggende på en 40 meter høj klippe i Göta älvs nordre udløb, Nordre älv, ved Kungälv.

Vi sejler forsigtigt ind mellem klipper og siv i den smalle indsejling til lille bitte Kungälven havn. Et herligt sted, som vi nød at gense efter 10 år.

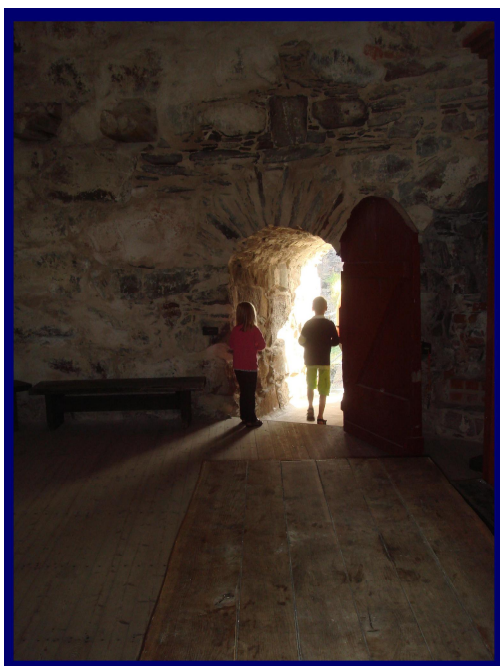

Børnene blev meget glade for at se Lone og Jacob og ja, nærmest euforisk opstemte. Jacob kørte bilen til Kungälv, og Lone sejlede med os sammen med børnene.

Fæstningen har været styret af Norge i mange århundreder, og fungeret som et sikkert tilflugtssted for både danskere og nordmænd i deres kampe mod svenskerne. I 1658 blev fæstningen svensk.

Var der sidst i 2000 med Marka. Solen skinnede fantastisk og vi fik en skøn aften sammen med dejlig 'Lonemad' og champagne og cognac på fly bridgen. Jacob mente, det var et must at slutte af med cognac på Toppen!

En herlig lettere løssluppen aften, hvor snakken gik om oplevelser på sejltur med børnene, og Lone og Jacobs oplevelser med det nye familiemedlem Nanna.

9. dag lørdag d. 7. august 2010

Farvel til Hjerting familien. En lille travetur i smukke idylliske Kungälv og dernæst mange dejlige solskinstimer på toppen, mens vi sejlede ad Göta elven og bare lod os betage af den skønne natur, og blev hensat i en ordløs, meditativ tilstand af velvære og tilstedeværelse lige her og nu. Det var ren guf.

Ved 15.30 tiden nåede vi Ströms sluse og kort efter de 4 store Trollhättan sluser. Vi gled lige ind i dem alle, og vi var eneste båd. Det følte stort og meget betagende. Læste, der skal 8-12.000 m³ vand til hver slusning. Pris 825,- S. kr. (I 2017 kr. S. kr. 1000,-)

Trollhätte kanal er et 82 kilometer langt [kanalsystem](#) mellem [Vänern](#) og [Kattegat](#). 10 kilometer af kanalen er en udgravet og sprængt kanal, mens resten er en naturlig del af [Göta elven](#). Højdeforskellen fra havet til Vänern er 43,8 meter, og sker gennem 6 sluser. De 4 sluser i Trollhättan har en løftehøjde på ca. 32 meter, og er meget store sluser, primært bygget til store containerskibe. Man føler sig som et meget lille skib i en meget stor sluse. Og så skal der meget lange slusetove til!

Der var godt med tilskuere på kajen, og vi var ganske godt tilfredse med vores sluse præstation. Dejlig oplevelse. Lige lidt til bagbord efter sidste sluse, anløb vi en mini gæstehavn ved alle de gamle slusesystemer, nogle fra år 1800.

Aftensol og travetur langs sluserne og så ellers bare tidligt i seng.

10. dag søndag d. 8. august 2010

Lidt overskyet, små dråber regn. En ekstra kande morgenkaffe og vi tænker og snakker....har vi overhovedet alligevel tid nok til Göta kanalen eller?

Fin sejltur videre ad Göta elven – og vi måtte have broflaget op for at få flere broer lukket op. Dernæst igennem Brinkeberg Kullens Sluss og kanalen til Vänersborg.

Skiftevis regn og ikke regn, og ikke så meget sol til os.

I Vänersborg købte vi oversigts søkort over hele Vänern og fik gode tips til små hyggelige havne, og vi måtte ikke glemme sejlturen gennem Ekens Skærgård, som skulle være utrolig smuk.

Men allerførst overnatning i lillebitte Dalbergsån's gæstehavn, et lille stykke oppe af åen. Smuk beliggenhed og *'underholdende'*, ja, nærmest støjende selskab af en del svenskere, der holdt fest i *'trädgården'*, som de sagde.

Det gælder om at holde tungen lige i munden ved indsejlingen og anløbet af den lille gæstehavn. Der er ikke meget dybde og bredde og så er der mudrede skråninger. Sejl endelig ikke for langt frem i åen. Men det er et fint og smukt lille sted for en overnatning. Og så kan man købe vafler og kaffe i en lille café, knyttet til havnen og campingpladsen.

Vi gik en lang tur ud på klipperne ved indløbet fra Vänern. Her var smukt og stille.

11. dag mandag d. 9. august 2010

Overskyet og diset, masser af regn i nat. Alle de støjende svenskere sover længe. Kl. er 8.30 og vi har fået varmt brusebad og lang morgenkaffe. Herligt.

Det blev til en times, fuldstændig diset og uklar sejlads med næsten ingen vind henover Vänern. Vänern er Sveriges største sø og har et areal på 5.648 km², og er altså større end Fyn. Godt vi havde både GPS og radar. Øjnene blev godt trætte af at holde udkik i tågen.

Og som et lille mirakel lettede tågen, da vi sejlede ind i Ekens Skærgård. Trods det stadig var mørkt i vejret, var det uendelig smukt, og vandet var blankt og fint. Vi sad på toppen og nød det og holdt godt øje med røde og grønne koste, for ind i mellem var passagen ganske smal.

Målet var Spikens fiskerleje med masser af lave røde pakhuse, fiskerbåde, røgerier og restauranter, der falbyder Vänerns lækre fisk, tilberedt på mange delikate måder. Der var bl.a. laks og sik, en mellemting mellem røget makrel og røget ørred. Vi lod os friste til en frokost fiskebuffet med alskens gode sager og kaffe og kage for 195 S.kr.. Sikken det smagte og så var der hvid dug og stearinlys på bordet.

Om eftermiddagen sejlede vi forbi det smukke Läckö slot og dernæst en halvanden times sejlads til naturreservatet Djuröen, som består af 32 mindre øer og en række skær. Her havde vi hørt om en god ankerplads. Og spændende var det at glide ind i vigen, og næsten mærke klipperne på begge sider. Vi fangede en ankerbøje og var godt tilfreds med beliggenhed, trods lidt regnvejr. Tog en badetur og dernæst gummibåden ind på en af øerne. Herligt var det, lige indtil jeg gled på en våd, mosset sten og landede lige på halebenet. Av, det gjorde ondt.

Til natten blæste det op, ca. 10-12 m/s. Vi fik selskab ved ankerbøjen af en dansk sejlbåd fra Frederikshavn. Deres anker kunne ikke holde, og de var bange for at gå på skærene. Vi fik en hyggelig sejlernak. Og så lå vi der, sammensurret med tov, og svajede sammen hele natten igennem.

12. dag tirsdag d. 10. august 2010

Dejlig morgensol, og stille vejr. Go' badetur og go' morgenkaffe. Farvel til den danske båd, der var for hjemadgående. Vi ville til Sjötorp, indsejlingen til Göta kanalen. Kl. 11.30 var vi i Sjötorp, travede rundt og fik løst billet til Göta kanalen – S. kr. 6.000,- incl. Bådsportskort. Så nu er der ingen vej tilbage! (i 2017 S. kr. 6.836,-)

I strålende sol tog vi de 3 første sluser og overnatter nu i den Övre slusehavn. Hele eftermiddagen har vi sluppet af i strålende sol. Siddet på toppen, først til velfortjent frokost efter slusestart og siden med bogen i hånden (Ole Kofoed-Olsens *'Sejlad på svenske og norske kanaler' fra 2002*) og bare nydt hele sceneriet og oplevelsen.

Vi har gået lidt omkring i Sjötorp, kigget på kanalen, sluserne og shoppet lidt, tøjet var *'på halva priset' Rea!* Det blev til et par Jensen bukser til S. kr. 225,-. Lidt underholdning fik vi også med, da landevejsbroen pludselig ikke kunne svinge til siden. Så måtte gaffeltrucken hjælpe til.

Et stort flot 100 år gammelt handelsskib *'Constancia'* fyldt med unge mennesker gør os selskab til bagbords side. Flot ser det ud.

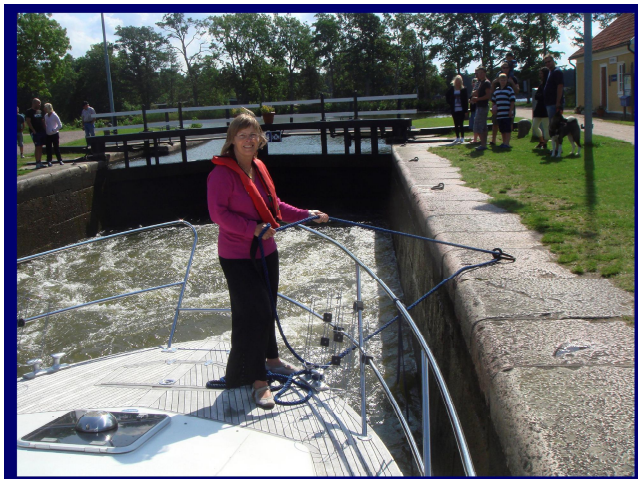
Sendt mail til Leif og Beate. Spændt på, om de dukker op som gaster næste søndag!

Ideen med en kanal, som krydsede det sydlige Sverige, opstod egentlig på grund af den høje Øresundstold som Danmark-Norge krævede af alle skibe, som passerede gennem Øresund. Kanalen var tænkt som en genvej til Østersøen og på den måde undgå at betale Øresundstold.

Tysk fødte Baltzar von Platen (1766-1829), en tidligere officer i den svenske flåde, blev manden, der organiserede projektet. Det tog 22 år og beskæftigede mere end 58.000 folk.

Göta kanalen åbnede d. 26. september 1832. Desværre for Göta kanalen, blev der anlagt en jernbane i 1855, og den gjorde hurtigt gods transport på Göta kanalen overflødig.

Der transporteres stadig gods på dele af Göta kanalen, men den kendes i dag primært som turistattraktion og kaldes Sveriges Blå Bånd. Omkring 2 millioner mennesker besøger hvert år kanalen, enten som sejlere eller anden form for turister.

13. dag onsdag d. 11. august 2010

Det er med stor spænding og følelsen af, at vi begiver os ud på noget enestående, at vi kigger hinanden i øjnene og siger: 'Så er det afgang fra Sjötorp i solskinsvejr.' En drøm går i opfyldelse og tager sin begyndelse. Eventyret er i gang.

Masser af opadgående sluser, mange broer. 16 sluser i dag. Så nu har vi nået 19 sluser i alt. Vi indøvede efterhånden en vis teknik. Jeg sprang i land ved indgangen til slusen. Havde to tovender med. En fastgjort til agter pullerten og en til pullerten i stævnen.

Så gik jeg ellers tur med 'Aurora' ind i slusen, op af skråningen, henover sluseporten (pas på, at tovene ikke sætter sig fast nogle steder) og så gik det ellers tjept med at få agter fortøjningen gennem en ring og sendt tilbage på agterdækket. Dernæst så langt som muligt frem i slusen for at fastgøre for fortøjningen gennem en ring. Jo mere skråt fremad, jo nemmere at holde stævnen ind til slusevæggen. Når den var på plads, sprang Mogens ned fra fly bridgen og sørgede for at fastgøre og stramme agter fortøjningen til. Så stramt og lige som muligt. Dernæst sprang Mogens på fordækket og strammede tovet til, mens vandmasserne brusede ind og Aurora blev løftet i vejret, mens jeg stod højt oppe på slusekanten og ventede. For så snart sluseporten blev åbnet, skulle tovene løsnes og flere steder kunne jeg så fortsætte min gåtur med Aurora, for der var nemlig både dobbelte og tredobbelte sluser. Det gav varmen.

Kl. 16.00 fik vi øje på et lille kaffehus ved slusen i Hajstorp. Og hurtigt opstod et stort behov for kanelbullar og kaffe. Kort tid efter stod sommer regnen ned i tykke tove, og vi syntes pludselig, at Hajstorp var et passende overnattingssted. Her er ingenting, fred og ro, en sluse, en rullebro, café/vandrehjem og 5 huse fyldt med 'hemslöjd', så ingen fare for at bruge mange penge her.

Nå ja, som Mogens minder mig om, så er 'Bjørn Kliff' her også i en stor motorbåd. Slusepigen var helt ekset og opstemt. Vi vidste jo

ikke helt hvem hun talte om, så vi kunne ikke udvise behørig beundring og respekt. Men altså, det skulle være en berømt svensk fodboldspiller!

14. dag torsdag d. 12. august 2010

Leif ringede i aftes. De kommer og sejler med nogle dage fra søndag aften eller mandag. Det bliver hyggeligt.

Nok en fin sejlerdag i smukke omgivelser langs Göta kanalen. Lander om eftermiddagen ved Lanthöjdens lille bro. Lanthöjden er en lille ø, der er opstået, da nogle af kanalens mange snoninger i 1930 blev rettet ud. Her er rejst en 7 m høj obelisk på toppen, symboliserende Göta kanalens højeste punkt 91,5 m over havets overflade.

Her er en lille anløbsbro og det er et lille smukt sted at tilbringe eftermiddagen, aftenen og natten med. 'Birka' fra Kalundborg, en dansk motorsejler kommer også til.

Vi tog gummibåden rundt om hele Lanthöjden i det fineste, spejlblanke vand. Mageløst smukt og meget idyllisk.

Senere sad Mogens på agterdækket og læste. Pludselig spadserer en lille rævehvalp frejdigt forbi på jagt efter mad. 'Birkas' skipper og gast,

sad på græsset og fodrede med kiks, og da tæpper, kikspose, kaffekopper og briller et øjeblik blev forladt, tog rævehvalpen for sig af retterne. Spiste kiks, inkl. pose, trak af med T-shirt og tæppe, gnaskede lidt på kaffekop og sollbriller.

Vi lavede fælles lejrball og spiste en hyggelig middag med Bent og Eike. Eike fra Nykøbing S. og Bent fra Kalundborg. De havde sejlet i Sverige siden d. 10. juni, altså 2 måneder (sejlede modsat os) og nu havde Bent begyndende hjemve.

Pludselig fik vi atter selskab af rævehvalpen, der godt ku' li' kartoffelmos med pandefedt. Kort efter kom nok en sulten hvalp på visit. Det var fantastisk at se disse smukke, fine rævehvalpe så tæt på i lang tid.

15. dag fredag d. 13. august 2010

Morgenbad i Göta elvens 18° varme dejlige, friske vand og efterfølgende sæbebad på badebroen. Det var bare skønt.

Nu har vi sejlet gennem den lille hånddrevne sluse ved Tåtorp fra 1814. Det var sidste sluse, hvor vi blev sluset opad. Her findes Göta kanalens anden håndbetjente sluse. Den bibeholdes, så vi kan få en forestilling om, hvordan det foregik i gamle dage. Her er også en bro, som helt bestemt ligner de hollandske vippebroer, som mange kender fra de hollandske kakler.

Nu sejler vi gennem den smukke sø Viken, der snor sig mellem øer og skær. Den ligger 91,8 m o.h. og udgør det højeste vandniveau i Göta kanalen. Det er regnvejrsgråt og diset.

Ja, ja, ind i mellem opholdsvejrs og så sad vi på toppen med regnjakken og sydvesten på og nød hele sceneriet. På ingen måde koldt, men vådt og tungt i vejret.

Vi sejlede også igennem Kiddösund, hvor man i tidernes morgen har bygget en 600 m lang mur midt i sundet ved sejlretningsvest side. Muren blev bygget, for at sejlådernes besætninger i gamle dage kunne trække bådene forbi den vanskelige passage. Lidt i lighed med de trækstier, der findes langs hele Göta kanalen.

Langs med hele den gravede kanal står der nummererede 'Alnsten' alen sten, hugget ud kalksten. Mellem hver sten er der 1000 alen (594 m). Karlene, der før i tiden trak sejlskibene gennem kanalen ved hjælp af okser, tog sig 8 øre betalt for hver 1000 alen. Man skulle altså erlægge 8 øre til dem, der havde 'trækretten' på dette stykke.

Vi har også sejlet gennem smalle Spetnäs kanal, smalle Nässjön og gennem Billströmmen og Bottensjön. Smukt og idyllisk har det været, trods regn og dis.

Så igennem den første nedadgående sluse ved Forsvik, som er Göta kanalens ældste sluse fra 1813. Man har bevaret den gamle dobbeltklappede jern klapbro fra 1813.

Nu er det ny og nemmere sluseteknik for os! Nu er vi nemlig for nedadgående. Og nu er vi landet ved gæstebroen i Karlsborg.

Har travet en tur i regn og ikke regn. Byen er der ikke noget særligt ved, men fæstningen Karlsborg er stor og en helt lille spændende by i sig selv. Man kan frit gå omkring i fæstningsområdet med voldgrave og kilometerlange jordvolde. Under 2. verdenskrig blev Sveriges guldreserver opbevaret bag Karlsborgs tykke fæstningsmure.

Tordenvejr og regnvejr, stearinlys, øl, rom og cola. Mogens laver aftensmad, og jeg holder øje med klokken, for at være klar, når gæstehavnens vaskemaskine er ledig om 7 minutter. Nu trænger vi nemlig til at få vasket lidt af hvert.

Og så fik vi alligevel en smuk solnedgang uden regnvejr.

16. dag lørdag d. 14. august 2010

40 års forlovelsesdag. Meget diset, fugtigt og tåget. Vi annullerer den planlagte tur op i Vätterns Skærgård. Tager i stedet til Vadstena, 6 sømil syd for Motala. Indsejlingen foregår mellem to lange moler. Vi ankrer op i voldgraven rundt om Kong Gustav Vasa's Vadstena renæssance slot fra 1545.

Vadstena er en gammel, hyggelig middelalderby, kendt for den hellige Sankt Birgitta og hendes kloster fra 1346. Sankt Birgitta søstre, Birgittinerordenen, blev grundlagt af Sankt Birgitta af Vadstena (1303 - 1373). Vadstena er i dag et pilgrimmål og der er et stort Pilgrimscenter i Vadstena.

I Vadstena fik Birgitta i midten af 1300-tallet nogle af sine åbenbaringer. Pilgrimscentret i Vadstena har sin baggrund i den hellige Birgitta, hendes liv og åbenbaringer.

Efter en udmattende pilgrimsrejse til Jerusalem døde Birgitta. Hendes legeme blev bragt til Vadstena, hvor hun havde ønsket at blive begravet.

Særlig kendt er Birgittas bøn, som er alle pilgrimmes bøn.

"Herre, visa mig din väg och gör mig villig att vandra den"

Der er et skønt område omkring klostret og klosterkirken. Vi blev vidne til et bryllup i klosterkirken med efterfølgende drinks og pindemadder under et af de store, gamle træer ved Vätterns bred. Yderligere to brudepar blev fotograferet i klosterhaven.

Der var krebsefestival i Vadstena i dag. Små og store sad på rad og række langs voldgraven og kæmpede om at fange den største krebs.

Så blev det alligevel solskin og toppen kom af, og jeg kunne ligge heroppe og dovne og læse. Gad vide, om vi skal spise 'kräftor' (krebse) i aften?

17. dag søndag d. 15. august 2010

Herlig mild sommeraften i aftes. Vi klædte os pænt på – det var trods alt 40 år – og så gik vi hånd i hånd op i Vadstena og spiste Vättern krebs på Restaurant Wasa. Sad udenfor hele aftenen, også da vi kom hjem til Aurora igen. Der var den skønneste lilla-rosa-røde solnedgang over Vättern.

Fra Vadstena atter ind i den 110 km aflange sø Vättern. Det er Sveriges næststørste sø på 5.000 km² og den er visse steder helt op til 130 m dyb. Det kan give nogle grimme dønninger, afhængig af hvordan det blæser. På hele turen henover Vättern holdt vi nøje udkig, for svenskerne venter spændt på, at en mini udgave af Loch Ness uhyret dukker op i Vättern.

Göta kanalen har nemlig haft besøg af venskabskanalen, Caledonian Canal, der medbragte et 'Nessie' æg – en aflægger af Loch Ness uhyret. Sølange ægget blev lagt til udgrugning dybt på bunden af Vättern.

Vi så det dog ikke og fik en smuk, rolig sejladss til Motala, hvor vi lander kl. 16.30.

Solen skinner, og i dag er der storrengøring af Aurora og opredning i 'alkoven'. Vi venter med glæde Leif og Beate i aften. Sengetøjet får lige en tur i vaskemaskinen på havnen.

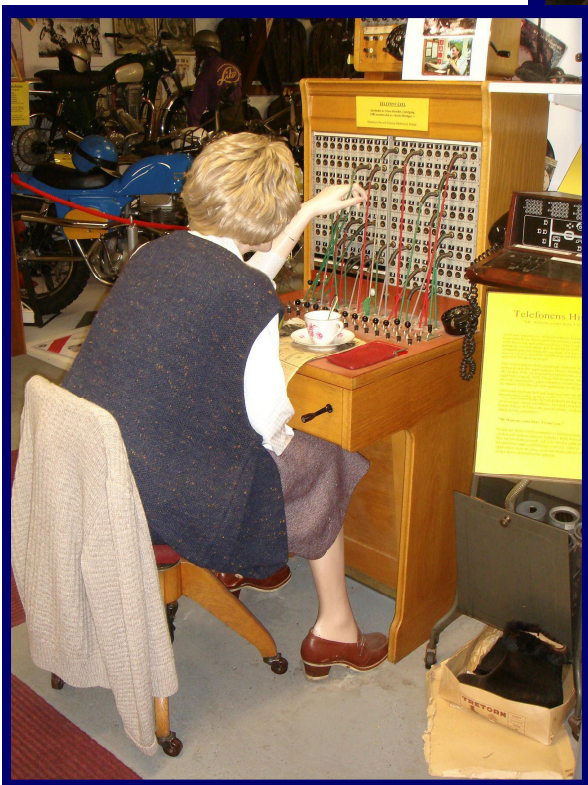

Mogens har købt en stor flot blå skål til mig på 'Loppis' på havnen i Motala. Den passer lige til Aurora. Men hvor skal vi opbevare den, når vi sejler? I dynerne måske!

Så kom de endelig. Det blev et dejligt gensyn, og snakken gik til langt ud på natten.

18. dag mandag d. 16. august 2010

Motala Motormuseum med alskens gamle, sjove ting. Absolut et besøg værd. Mindernes museum, kan man sige. Det var herligt at lade tankerne gå tilbage i tiden, ved synet af mange kendte ting, som ellers for længst syntes glemt.

Så blev det til broer og sluser, søen Boren og Borens hult. Sluserapper med 5 sluser og niveauforskel på 15,3 m tilsammen. Vi lander i Borensberg, lidt udenfor lands lov og ret, et lidt øde og forladt sted. Så hygge, det lavede vi selv.

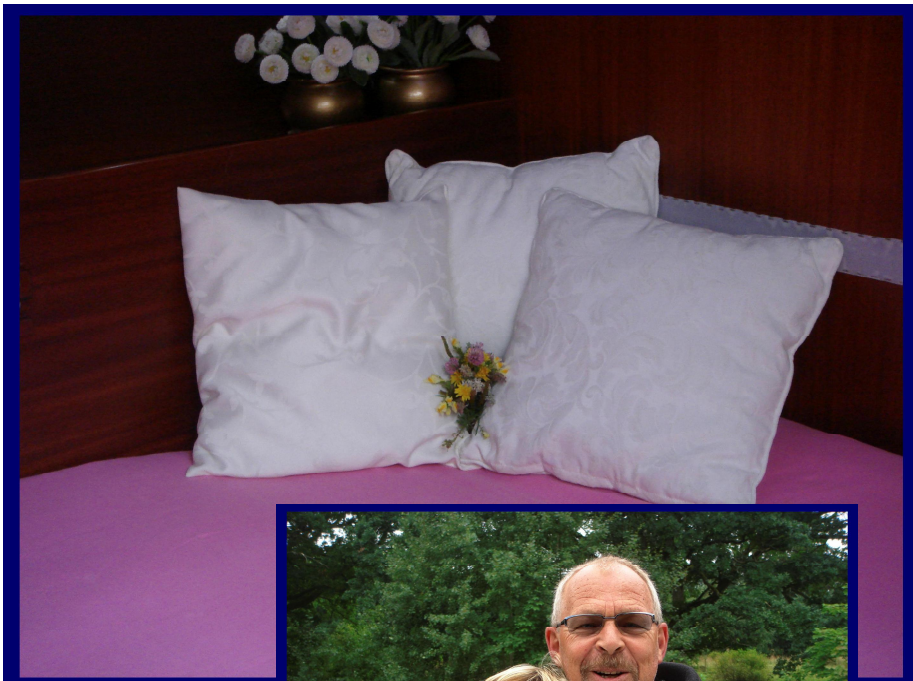
Det har hele dagen snusk regnet og ind i mellem været lidt opholdsvej.

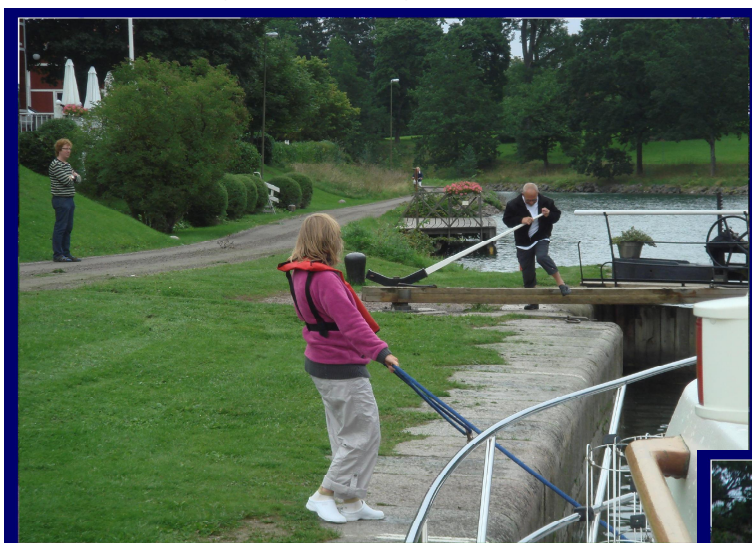
19. dag tirsdag d. 17. august 2010

Leif og Beates 36 års bryllupsdag. Igen lidt regn fra morgenstunden. Det er en fugtig, klam og lidt kold fornøjelse at sluse i regnvejr. Vi lander ved Malfors lige efter slusen og trænger til varme drikke. Vi fik hjemmelavede oste og skinketærte, kaffe og the, og inden vi var klar til vafler med flødeskum og syltetøj, så bagte solen. Det var herligt. Afsted til flere broer og sluser... og så blev det atter regnvejr.

Da vi skulle sluse ved Oscars dobbeltsluse i Berg, så stod regnen ned

tykke tove. Det var ikke så koldt, men vådt! Humøret var dog dejlig højt. Og vi lagde til i bassinet nedenfor slusen, og fik atter en hyggelig aften. Vi ringede og ønskede Hans Olav tillykke på fødselsdagen.

20. dag onsdag d. 18. august 2010

Morgensol og morgenbad på badebroen. Og en herlig dag, hvor solen rigtig tog fat midt på dagen. Vi gled gennem Carl Johans 'slusstrappa' med 7 sammenhængende sluser, i skønt solskinsvejr. Der var 18,8 meters niveauforskel. En enestående oplevelse.

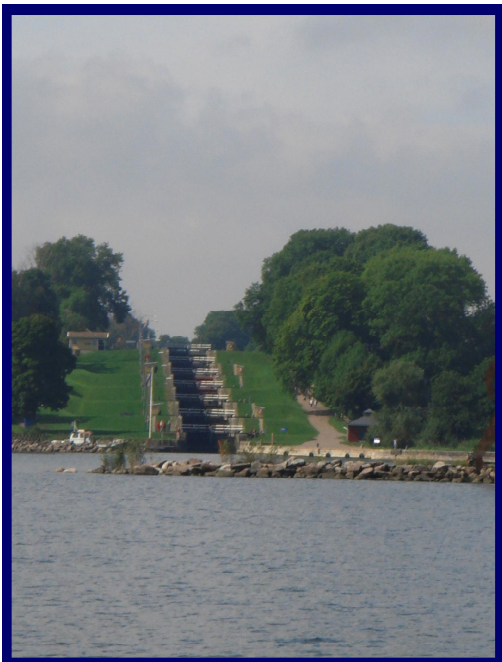

De mest berømte Göta kanal sluser findes ved Berg. Ved Berg er der sammenlagt 11 sluser: Carl Johans sluser med 7 sluser, Oscars dobbeltsluse og Bergs dobbeltsluse.

Vi tog en afstikker fra søen Roxen ind ad Kinda kanalen ind mod Linköping.

Vidste godt, at vi ikke kunne komme ret langt. Men en tur på en halv times tid blev det til i et smalt løb med siv, græsser, hængepil og små sommerhuse på bredden. Meget idyllisk.

Dernæst en skøn solskinstur henover Roxen til Norsholm, og en enkelt sluse med blot 0,8 m niveauforskel. Det var ren luksus – her hængte tove ned til os, vi bare kunne holde ved!

Vidunderlig stille aften med blankt vand og solnedgang. Alt spejlede sig smukt i vandet.

Vi prøvede ovnen for første gang, fik ovnbagt laks. Det fungerede godt og laksen var lækker mad.

21. dag torsdag d. 19. august 2010

Vi tog 14 sluser og et utal af broer i øsende, silende regn! Det var herligt at være flere om at sluse i regnvejret. Hvor er det bare afslappet blot at stå i stævnen, kaste tov ned til Leif, der er hoppet i land og så bare vente på, at han får tovet igennem øjet og kastet tilbage til mig.

Der lyder pludselig et højt råb, og Skipper opdager, at Leif er blevet agterudsejlet ved en bro! Alle mand var ellers ombord og Aurora på vej mod næste sluse. Men et tov havde kilet sig fast i en sprække på broen, så Beate ikke kunne hive agter tovet hjem! Resolut sprang Leif i land igen! Dette var Skipper ikke orienteret om. Og derfor stod Leif pludselig ene og alene tilbage!

Så måtte Skipper bakke, og vi fik gæsten samlet op igen. For ham kunne vi ikke undvære. Og vi lærte at være ekstra opmærksomme alle mand.

Så kom det store øjeblik, da turen gennem Göta kanalen sluttede.

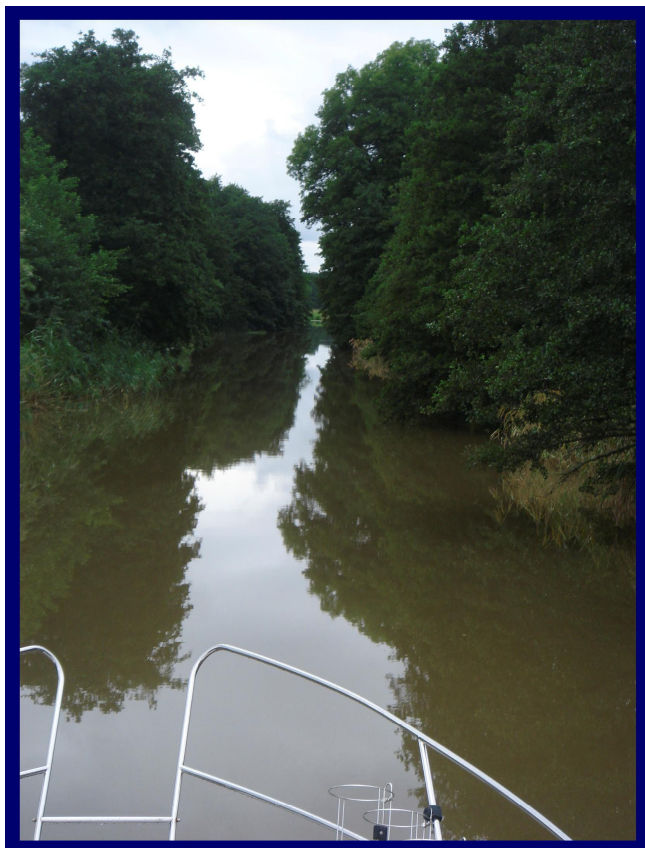
Omkring kl. 16.30 gled vi gennem den sidste sluse ved Mem, og vi var ude af Göta kanalen – Sveriges blå bånd. Det var helt vemodigt, og følte også stort at have gennemført.

En herlig oplevelse med mange gode minder.

Vi brugte 9 dage på turen fra Sjötorp til Mem med 50 broer og 58 sluser. Dertil kan vi lægge Trollhätte kanalens 6 sluser, så i alt 64 sluser. Vi kunne sagtens have ønsket os flere dage.

Leif og Mogens havde nærlæst søkortet og set, at Storån gik tilbage til Söderköping, langs med Göta kanalen, og der skulle være lige akkurat vand nok under kølen. Det blev en spændende, udfordrende 45 minutters sejltur ind ad Storån, der snoede sig og blev smallere og smallere, lige til vi landede i en stor park inde midt i byen.

Og med Skippers mageløst og nøjagtigt udtænkte måde at få vendt rundt på i den meget snævre Storån med flade skrænter, ja, så fik vi præcist vendt rundt og var klar til aftenhygge. Mange kiggede forundret. Det var vist ikke så tit, der kom en Storebro sejlen op ad Sto-

orån! Herlig aften, hvor det klarede op.

En mand kom cyklende forbi. Vi sad dér og nød den sidste skønne aften med vore gaster og hyggede os med god rødvin, de store bourgogne krystalglas, paté, ost og flutes. Han storsmilede til os og udbrød: **'Så der måtte man ha det, när man har sånt et hem!'** (Mit forsøg på svensk)

22. dag fredag d. 20. august 2010

Slentretur i skønne Söderköping, en gammel middelalderby. Shopper lidt 'klæder' og søkort til turen gennem skærgården sydpå. Finder busser og tog til Leif og Beate, der nu afmønstrede Aurora for at tage tilbage til RAV'en, der stod parkeret i Motala.

Tilbage på Aurora fandt vi denne hilsen fra Leif og Beate:

*Kære Rita og Mogens.
Tak for nogle dejlige dage sammen.
Vi tænker også på nogle gode aftener og snak.
Selv med Mogens! Vi snupper alle den sidste uge.
De kærligste hilsner fra 'Letmatroserne'.
Tak fordi jeg ikke blev helt sat af på turen Mogens. Leif'*

Kl. 15.30 sejlede Aurora ud af Storån og fik atter saltvand under kølen.

Og nu er det tid til tosomhed igen efter 5 dejlige dage med Leif og Beate.

Vi sejler i smuk, smuk skærgård. Hov, den øder, den hedder Gärsholmen, og på den ligger

Capella Ecumenica! – Jamen, vil du se det da? spørger Mogens. Gerne! Og så slår Aurora et slag med halen for at indhente nye eventyr.

Capella Ecumenica er Sankt Anna sønnen Hilding Bielhammars værk. Han besøgte i 1925, som 18 årig, det økumeniske stormøde i Stockholm, og hørte Fadervor på mere end 50 forskellige sprog. Det gav ham ideen til et økumenisk centrum i sin hjemegn.

Økumeni er arbejdet for forståelse mellem verdens forskellige kristne kirker og trossamfund. På dansk bruges også oversættelsen *'mellemkirkelig'*. Økumeni stammer fra græsk, og betyder den beboede verden og derfor bruges ordet sommetider også om kirkens ansvar i verden.

I begyndelsen af dette århundrede opstod den økumeniske bevægelse. Et udtryk for kristnes ønske om i højere grad at arbejde sammen på alle området, hvor det er muligt, fx nødhjælpsarbejde, udviklings arbejde, katastrofehjælp og uddannelse. Et samarbejde, der ikke nødvendigvis betyder, at kirkerne af den grund behøver at være enige om alt eller være ens.

Kapellet ligger højt på den lille ø Gärsholmen. I 1958 begyndte Hilding sammen med sin familie at bære sten fra stranden op på bjerget, hvor kapellet skulle bygges. Fuldstændig uden tekniske hjælpemidler. Man brugte en gammel robåd af træ til at slæbe stenene op af bjerget. I 1965 blev kapellet indviet af biskoppen fra Linköping.

Hele sommeren fra maj til september er der gudstjeneste hver søndag og helligdag. Alle kirkesamfund og medlemskirker er ansvarlig for gudstjenesterne og de øvrige kirkelige handlinger. Der er mange bryllupper og barnedåb i kapellet. Kapellet drives udelukkende af donationer.

Vi kom samtidig med en bådfuld turister fra Söderköping og kom gratis med til information og sang i kirken. En smuk og berigende oplevelse af mellemkirkelig art. Der var bl.a. et russisk ikon i kirken, alteret var sammensat af særlige sten fra rundt om i verden, bl.a. en stump fra Berlinmuren.

Det var en dejlig oplevelse, og vi sang gerne med på *Dejlig er jorden*.

Vi overnatter i skønne blikstille *Lagnöströmmen*, *'vestra sidan'*, og nyder den milde og klare sommeraften. Hørte fra Leif og Beate, der var nået til Vadstena.

23. dag lørdag d. 21. august 2010

Regnvejr – ja, næsten 'fuldbyrdet regnvejr' siger skipper! Hvad han så mener med det! Heldigvis holdt det ikke ved.

Efter støvsugning og rengøring, vask af agterdæk og skift af håndklæder, viskestykker m.m. var Aurora atter klar til afgang kl. 08.30. Vi var nemlig oppe allerede kl. 05.50. Der var en flue, der trådte på os.

Det blev en smuk solskinstur sydpå gennem skærgården.

Hej, hej vinkede vi til en lille motorbåd. Hej, hej vinkede han tilbage. Jeg syntes nok, han vinkede lidt vel længe, men en enkelt arm er jo ikke internationalt tegn på, at man har brug for hjælp.

Min intuition sagde dog noget andet, så jeg holdt godt øje med ham, også efter vi var sejlet forbi. Og så pludselig kom begge arme da også i vejret! Han **havde** altså brug for hjælp. Hurtigt fik vi vendt rundt og sejlede tilbage. Han havde motorstop, og var da også temmelig tæt på skærgårdsklipperne.

Vi fik et tov over, og fik også manden over på Aurora, så vi i fællesskab kunne se på kortet, hvor han havde brug for at blive slæbt hen. Retur med sejleren til egen båd. Det gik fint sydover og efter en lille times tid, var vi fremme ved Fyrudden, hvor et par venner i speedbåd dukkede op og fik slæbetovet smidt over til sig.

Den unge mand insisterede temmelig meget på, at vi skulle have et par søde svenske Hantverks keramik fyrfadsstager, som tak for hjælpen. Og dem glæder vi os ofte over.

Kort tid efter var vi ude på åbent hav med blæst og enorme 3 meter høje bølger lige imod os. Vi bankede pæle i ca. 3 ½ time, inden vi lagde til i Byxelkrok på Ølands nordvestlige side.

Sikke en sejltur. Flere gange måtte Mogens rundt og stoppe puder og håndklæder ind over flasker, glas og porcelæn. Én gang stod han pludselig med en skabslåge i hånden. Den var simpelt hen hoppet af, da vi bankede på en bølge. Det var lidt af en kunst at få lågen sat på med den ene hånd og samtidig holde armen for porcelænet med den anden. Kun ét glas hoppede ud og slog sig betænksomt i stykker ned i vasken.

24. dag søndag d. 22. august 2010

Öland er forbundet med fastlandet ved den 6 km lange Ølandsbro, og det siges at den 1.342 km² aflange ø, har ca. 13.600 fortidsminder. Så der er udflugtsmål nok.

Fortsat blæsevejr, lidt regn og lidt sol.

Vi luftede cyklerne på en 18 km lang rundtur langs nordspidsen af Öland. Her besøgte vi det imponerende naturreservat Neptuns Agre, (*Neptuni åkrar*) et naturskabt fænomen med stranden

lagt i flere niveauer. Selve stranden er store flader af sandsten, hvor det var nemt at finde små fossiler f.eks. trilobitter og brachiopoder.

Kl. 16 har vi bestilt diesel og håber på, at vinden så har lagt sig, så vi kan snuppe endnu en bid sydpå.

Vi sejler ud til Blå Jungfrun, en rød granit ø, med masser af grotter og tæt løvskov, der rejser sig 86 m o.h. og 130 meter over havbunden. Øen kaldes også Blåkulla, og der knytter sig mange sagn til Blåkulla, der regnes for et ondt og magisk sted. Sagnet vil vide, at her mødes hekse skærtorsdag til heksefest.

Det menes, at det medfører uheld, hvis man tager en sten med sig fra øen. En enestående ø, som vi dog må nøjes med at betragte. Det blæste og rullede alt for meget til blot at tænke på at smide ankeret ud og sejle ind i gummibåd. Ingen anløbsbro til os.

Man kan dog komme til Blå Jungfrun med turistbåd fra både Byxelkrok og Oskarshamn.

Vi nød synet lidt og sejlede til Borgholm, syd på Öland, for natten. Her ligger den store fæstning

Borgholm, som et imponerende vartegn ved indsejlingen til byen. Borgen omtales første gang i 1281. Her har de svenske konger udøvet magt og boet med deres familier.

Borgholm knejser på en 30 meter høj klippeknode med næsten lodrette sider mod havet. Herfra kunne man holde øje med skibstrafikken i Kalmarsund og uønskede gæster fra Danmark. I 1806 nedbrændte Borgholms slot og kun de tykke kalkstens mure står tilbage.

Fin solrig aften. Middag på restaurant. Røde-rosa skyer og så godnat!

25. dag mandag d. 23. august 2010

Sol og fint sejlervejr.

Nu trækker vi hjemad. For det bliver nemlig dårligt vejr med kulingvarsel de næste par dage. Planen er et langt træk i solskinsvejr i dag. Måske til Karlskrona, så vi kan sejle lidt indenskærs i læ for vesten vinden.

Det blev en rigtig dejlig sejltur. Det gik bare derud af. Aurora åd både sømil og dieselolie. Vi lagde til i Sandhamn, trængte til fast grund under fødderne. Smukke omgivelser, borde og bænke på havnen. Men ikke et øje at se, ikke andre turistbåde end os.

Vi ville gå en tur, men så blev vi mødt af skiltet *'Velkommen sejler til Sandhamn Gæstehavn. Værsgo lån en cykel!'* Jamen tak da. Vi trængte til at røre os efter 3 ½ times sejlad. Et lille skilt viste os ned ad en grusvej til en glasbutik, og der langt ude købte vi et unikafad fra Lindshammae Glasværk til blot 150 S.kr. ganske uden at tænke på, at det skulle på bagagebæreren med hjem til Aurora! Et ældre ægtepar havde lavet sig en lille butik ved at opkøbe udgåede varer fra forskellige glasværk.

En hyggelig oplevelse. Og siden vores hjemkomst har fadet stået i mit køkken som frugtfad og minder mig dagligt om gode oplevelser på hele vores tur gennem Göta kanalen og hjem til Kerteminde igen.

Vi lander i Karlskrona ca. kl. 16 efter en smuk, smuk sejltur i Skærgården.

26. dag tirsdag d. 24. august 2010

Åh, hvor det har stormet og regnet i nat. Godt vi ikke er ude på havet i det vejr. En polsk 28 fods sejlbåd med 5 mand ombord, alle uden redningsvest, tog afsted i aftes ved tusmørketid. Vi rystede på hovedet. Det stormede en halv pelikan.

I morges opdagede vi så, at de var vendt om og kommet i havn igen for natten. Men aldrig så snart var de vågne, før de atter tog afsted, igen uden redningsveste. Vi rystede atter på hovedet. Det syntes som en gal mands værk at sejle ud i dette vejr. Alle andre både ligger også stadig i havn. Og kl. er nu 18.30 og ingen andre synes endnu, at det er forsvarligt og rart at sejle ud.

Vi har travet Karlskrona tynd. Den er lidt småkedelig at kigge på med etagebyggerier i centrum. Vi har set den pompøse Frederiks Kyrkan, og den flotte, gamle svenske trækirke Admiralitetskyrkan Ulrica Pia fra 1685, opkaldt efter Karl 11.s danskfødte dronning.

Jeg har også benyttet overliggerdagen til at vaske tøj, 4 maskinfulde, endda sengetøj og håndklæder er vasket og tørret, og ligger klar til endnu flere oplevelser.

Nu steger Mogens dyrehakkebøf til mig, og jeg nyder aftenen på det varme agterdæk med sommerens yndlings sejlerkjole og rødvin. Det fås ikke meget bedre. Nå, jo, måske lige en anelse mindre vind!

27. dag onsdag d. 25. august 2010

Endnu mere stormvejr i nat og her til morgen 15-20 m/s i stødene. Det er ved at blive lidt træls. Vi får havnekuller. I dag mørkt, køligt og overskyet.

Vi blev inden døre det meste af dagen. Læste, ordnede ledninger, så en film. Gik dog sidst på eftermiddagen en tur ud på Militærets Holm, hvor der var et marinemuseum. Så Sveriges første ubåd bygget i 1914. En kæmpekolos. Så desuden flere militære krydsere sejle rundt og en militær helikopter flyve rundt. De var nok ude at øve sig i stormvejret.

Fik SMS fra Martin. '*Landet i Newark i NJ!*'

28. dag torsdag d. 26. august 2010

Fik lyst at checke Martins Facebook side. Her stod: '24 timer senere. Aloha'

Han var landet i Honolulu på Hawaii. Vi opdagede, han var online og så skypede vi sammen, og samtalen gik så fint igennem. Han lød rigtig glad. Vejret var lunt, og de gik på Wai Kikki Beach og mærkede og så Stillehavets store bølger. Hvor var det dejligt at snakke med ham.

Stormen har, som ventet, lagt sig noget og opad formiddagen skulle det blive acceptabelt sejlervejr. Vi venter, kigger bølger og skyer, bemærker at vandet er kommet tilbage i havnen igen. Var forsvundet vel. Ca. 50-75 cm. Snakker lidt tysk med nabobånden, der også venter og venter.

KL. 11.30 kigger vi på hinanden, og siger, så er det NU! Gik fint indenskærs. Efter Hasslö blev bølgerne større, og vi mærkede tydeligt, at stormen ikke helt havde sluppet sit tag i bølgerne.

Efter 3 ½ times sejlads holder vi pause 1 ½ time på granitøen Hanö i Blekinges skærgård. Hanö, hvis højeste punkt er en 60 meter høj klippe, er en smuk ø med vild natur og masser af fred og ro. Ingen biler og blot omkring 30 fastboende. Solen skinnede, ostesandwichen var god, og det var traveturen rundt på Hanö også.

Vandet lagde sig mere og mere mens vi sejlede mod Kåseberga. Det gik fint med 15-16 knob, og så kom der en meget generende støj fra alarm højtaleren til den nylavede motor. Den blev ved og ved. Alle instrumenter blev checket rigtig mange gange, og fandtes helt i orden. Så gik motoralarmen, højtlydt, og rødt faresignal for overophedet motor blinkede, men temperatur måleren steg ikke! Vi slukkede straks begge motorer og checkede kølervædske mm.

Ingen fund, alt OK. Vi kølede af, startede begge motorer igen, og sejlede noget langsommere for at hindre en gentagelse.

Vi fik en fin aften i Kåseberga.

Kåseberga er for mange sejlere et stop på turen til Bornholm, og vi mindedes da også vores krævende, rullende tur henover Bornholmergattet i Marka, i bølger så store som højhuse (sådan husker jeg det).

Kåseberga er bestemt et ophold værd. Det er et gammelt fiskerleje. Højderyggen Kåsehuvud

hæver sig omtrent 30 meter over havet. Nogle hundrede meter mod nordvest ligger Ales Sten. Det er Sveriges største skibssætning, 67 m lang, og dannet af 58 sten, der tilsammen vejer 5 tons. Det menes, at den er rejst omkring år 500 f.Kr. Hvad den har været brugt til er uvist. Måske et vigtigt kultsted, en slags helligdom, eller grav for en betydningsfuld person. Det er traveturen værd at se og opleve Ales Sten.

Det var lidt køligt, så vi hyggede for nedrullet kaleche med masser af tændte stearinlys og snak om vores skønne sejlerferie.

29. dag fredag d. 27. august 2010

Afgang fra Kåseberga kl. 10.30. Kursen er sat mod Sjælland nord for indløbet til Bøgestrømmen. Ca. 4 ½ times sejltur med ca. 12-13 knob.

Der hænger tunge grå skyer på himlen, men sigtbarheden er fin og bølgerne små.

Skyerne lettede, solen kom frem, og det gjorde også store rullende bølger mellem Sverige og Danmark.

Det blev et langt sejt træk gennem Bøgestrømmen og under alle broerne. Troede vi skulle overnatte i Masned-sund, men havnen lå op af en stor, ildelugtende losseplads. Vi var dog ved at trænge til at komme i havn, men tog 1 ½ time mere og landede i Karrebæksminde kl. 18.30 efter 8 timers sejlads.

Det blev en fin, stille og mild aften med rosa himmel og blankt vand. Vi spiste Kåseberga delikatesser med rejser, krebs og stenbiderrogn. Dertil Chablis og sidenhen dyrehakkebøf flankeret af en fantastisk Chateauf du Pape. Tlf. med Far: *'Ella indlagt, taber sig, svært ved at huske.'*

30. dag lørdag d. 28. august 2010

Fin solrig morgenkaffe med hundredvis af svaler at beundre. Blankt vand en lille times tid, mens vi fik kaffe, og den sidste fine morgen på Auroras sommertogt.

Afgang kl. 10.00 med vind 5-6 m/s og bølger lige imod os.

En dejlig overraskelse - Leif og Beate bød os Velkommen hjem på kajen i Lundeborg. På lang afstand kunne vi se to røde Dannebrogsglag. De havde sørget for frokost til os. Vi var fremme kl. 12.30 til dansk smørrebrød, champagne og rødvin. Sikken snakken den gik, solen brød frem, det blev varmt, det blev regnvej, det blev haglvej og endelig solskin. En pragtfuld modtagelse. En herlig lang eftermiddag. Så lang, at vi overnattede i Lundeborg.

31. dag søndag d. 29. august 2010

Feriens absolut sidste dag. Nu hjemad i solskin og småbitte bølger.

Ann, Arthur og Anna venter hjemme på kajen. Dejlig modtagelse.

En herlig begivenhedsrig ferie, der smager af mange flere ture i Aurora....
Vi trives rigtig godt i båden og her er god plads og flybridge og agterdæk er skønne.

Som Skipper udtrykker det:

Vi har godt nok en dejlig altan her, kone!

Det blev til godt 600 sømil på Auroras 1. sommertogt – vores store kanalrundtur.

Vänern – Vättern		Vättern – Roxen		Roxen – Östersjön	
Sluss	Antal	Sluss	Antal	Sluss	Antal
Sjötorp 1	1	Motala	1	Norsholm	1
Sjötorp 2-3	2	Borenhult	5	Brådtom	1
Sjötorp 4-5	2	Boren	–	Hulta	1
Sjötorp 6	1	Borensberg	1	Asplången	–
Sjötorp 7-8	2	Heda	2	Klämman	1
Nedre Norrkvarn	1	Brunnby	2	Övre Carlsborg	2
Övre Norrkvarn	1	Berg	2	Nedre Carlsborg	2
Godhögen	2	Oscar	2	Övre Mariehov	1
Riksberg	3	Carl Johan	7	Nedre Mariehov	1
Nedre Hajstorp	2	Roxen	–	Övre Duvkullen	1
Övre Hajstorp	2	Totalt	22	Nedre Duvkullen	1
Tåtorp	1			Söderköping	1
Viken	–			Tegelbruket	1
Forsvik	1			Mem	1
Vättern	–			Totalt	15
Totalt	21				

Fakta og Tips

Auroras sommertogt igennem Göta kanalen

Den store kanal rundtur

Varighed: 31 dage. (Afgang Kerteminde 30.7.2010 – ankomst Kerteminde 29.8.2010). Vi vil anbefale længere tid, så mere tid til overliggedage.

Rute: Kerteminde – syd om Sjælland gennem Bøgestrømmen – op gennem Øresund – Hven - langs Sveriges vestkyst – ind til Göteborg – Trollhätte kanal – Vänern – Göta kanalen – Mem – Østersøen – Øland – Karlskrona – Kåseberga – Bøgestrømmen - Kerteminde

Distance: Godt 600 sømil

Gaster: Oscar 8 år og Astrid 5 år (børnebørn) fra Kastrup til Göteborg
Leif og Beate (bror og svigerinde) fra Motala – Mem

Vejr: En blandet pose sol, regn, masser af regn, haglbyger og igen sol og regn

Trollhätta kanalen og Göta kanalen

Der kan bestilles kanal billetter online på www.gotakanal.se

Her findes også rigtig meget information i øvrigt.

Kanal pris: Der kan bestilles en fælles billet for begge kanaler, eller enkeltvis. Prisen er afhængig af sæson og bådens størrelse. I 2017 vil det koste totalt for vores båd 7.494,- S. Kr. for begge kanaler. Man får 5 % online rabat på Göta kanalen, ikke på Trollhätta kanalen.

Göta kanalen går fra Sjötorp i søen Vänern – byen Men ved Østersøen.

Det er en af Sveriges største turistattraktioner. Kanalen er 190 km lang og blev bygget fra 1810 – 1832 af 58.000 svenske soldater, der med håndkraft gravede 87 km af kanalen.

Göta kanalen er åben fra maj til september. Der er 58 sluser og 50 broer undervejs. Højeste punkt over havets overflade er søen Viken med 91,8 m o.h.

Kanalbilletten inkluderer et service kort til Göta kanalen. Dette gælder til alle sluser, overnatning i alle 21 havne langs kanalen, ligesom også vand og el samt benyttelse af vaskemaskiner, tørretumbler, brusebad og tømning af toilettanke er gratis. Man må ligge max 5 døgn i hver gæstehavn på Göta kanalen. Der kan ikke bestilles plads, det er først til mølle princippet.

Diesel og benzin fås flere steder undervejs på Göta kanalen.

Max. Hastighed: 5 knob

Max båd størrelse:

Maximum bådlængde 30 m

Maximum bredde 7 m

Maximum dybde 2,82 m

Maximum højde 22 m

Brochurer kan downloades på www.gotakanal.se

Skeppar Guiden Göta kanal - Skippers Guide (svensk, engelsk, tysk)

Udførlig beskrivelse af Göta kanalen, med sluser, marinaer og råd og tips om slusning mm.

Göta kanal Kartan – The Göta Canal (Brochure om Göta kanalen med kort, cykelruter,

sluser og turistinformation (svensk, engelsk, tysk)

www.Livsnyderne.nu

Mogens & Rita

Tlf. 4031 3337 / 3026 3337

mogens@tdi.nu / atir@tdi.nu

ISBN 978-87-998623-1-3

9 788799 862313 >

Info@Livsnyderne.NU[©]

<http://www.Livsnyderne.NU>